

Юрій Денисенков, Кулька, 2013, фрагмент, полотно, олія

Тло

07.08 – 02.09.13
Юрій Денисенков

*Время и память растворены друг в друге – они как две стороны одной и той же медали.
Совершенно очевидно, что вне времени не существует и памяти.*
Андрій Тарковський, із книги «Закарбований час»

Лежачи на канапі, вдивляючись у стелю, Денисенков на рівному місці знаходить історію, філософську парадигму, драму. Потреба пошуку і топтання на місці провокує знаходити теми під рукою. Стіни, стелі, меблі, декор, що на сьогодні втратили, так би мовити, утилітарний характер – актуальність, відповідність естетичним та ідеологічним потребам, – утворивши тло.

На перший план виходить другий план – термін, що не випадково належить і живопису, і драматургії та кінематографу. За освітою сценограф, художник-постановник за родом діяльності, азартний кіноман і кіноекспериментатор, Денисенков працює у синтетичному полі між кінокадром та композицією полотна. Операторський погляд ковзає довкола не зупиняючись, достатньо повільно, аби розібрати шари тла.

Електропатрон із зіпсованою лампочкою увінчує барокову ліпнину на височенній стелі, що розрахована на розкішну помпезну люстру. Обірвана електропроводка у під'їзді будинку, спроектованого до періоду електрифікації... Поверх всього – сліди пізніших ремонтів і «вдосконалень», у відповідності до естетичних вимог і скромних фінансових можливостей. Радянську агітаційну ліпнину і сталінський ампір, покликані ілюструвати шлях до світлого майбутнього, перекривають торгові розкладки і китайська неонові ілюмінація. Дерев'яні різьблені рами в історичних будинках замінені на металопластикові, фасади щедро оздоблені новим облицюванням, встановлено супутникові антени й кондиціонери.

Сліди благоустрою, бажаного свого часу – є прямою проекцією минулого, тобто здійсненого. Ретроспективне споглядання через естетичну механіку неминуче стикає з феноменом фіксації тривалості. Світ руїн, що потрапляє до кадру, говорить про ностальгію, заповнену минулим. Методом реалізму Денисенков закарбовує час. Те що на полотнах, вже завершилося, але продовжує урочисту ходу спогадами, розміщеними серед поділок осі часу. На першому плані – шумний шар сучасності, доки і його наглухо не закрий новий добротний ремонт.

Стефанія Цап

Во многом на меня повлияло творчество Андрея Тарковского и его книга «Запечатлённое время». Серия работ представляет собой некий калейдоскоп, мозаику, собранную из фрагментов прошлого, найденных в повседневности и связанных между собой. Пытаюсь идентифицировать для себя то время, в котором я живу, я определил, что само ощущение настоящего невозможно без прошлого, и его присутствие - есть фон, определяющий его силуэты.

Юрій Денисенков

Юрій Денисенков народився у 1985 році.

Живе і працює у Києві. У 2010 році закінчив сценографічний факультет Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Працює з різними техніками та матеріалами. Учасник фестивалів молодого мистецтва Genofond Fest у Дніпропетровську та Genofond Pinakothek у Львівському Палаці Мистецтв 2011 року, організованих арт-центром Павла Гудімова Я Галерея. Основною темою творів є страх і самотність існування людини в урбаністичному соціумі. Виставка Тло в арт-центрі Я Галерея – перший персональний проект художника.